

Valziekes dagboek vanuit het bezette Lappersfortbos

Een bos moet altijd bezet zijn, want het woont in ons. Zonder bos geen vertakking van gedachten, maar afstompende worteling tot alle voedsel verdwenen is. (Paul Demets, bosdichter Lappersfort Poets Society)

<http://www.regiobrugge.be/lappersfortpoets.php>

'Valzieke' zit, anders dan de actienaam doet vermoeden, stevig vast, hoog in een kastanjeboom in het Lappersfortbos. Anderhalve week al strijden Valzieke en tientallen kompanen in dit stuk Brugse biotoop dat dra kan worden 'gekap'. De wettelijke termijn om te kappen is verstreken, dus vrezen Valzieke & co in hun hutten boven of in hun fort beneden voor harde ontruiming. 'Valzieke' houdt een dagboek bij. Lees met ons mee.

Vrijdagnacht 19/09/08

De nacht begint zijn ronde en de maan staat op wacht. We zijn klaar, voorbereid en hebben de alertheid verspreid. We zijn op onze hoede, er is tegendruk, maar we gaan voor het bos, de bomen want ze zijn ons lief. Vannacht zou het gebeuren; de bezetting van het "kapklare" Lappersfortbos. We hadden vragen, we hadden onzekerheden (als je weet wat er in Brugge gebeurde in dit zelfde bos na de week van het bos 2002), maar hebben éénzelfde doel.

In zoveel mogelijk stilte gaan we het bos in. Het is donker en de maan staat op zijn helft en vind maar eens je weg. Ik word me langzaam gewaar van mijn omgeving en merk op dat er vele glimwormpjes aanwezig zijn. Ik zoek de boom uit waar een bedspiraal in mag en klim erin, uiteraard goed beveiligd. Het is een kastanjeboom met vele takken. Hij is ziek zoals alle tamme kastanjes; maar hij is stevig en staat daar mooi. Met hulp van elkaar trekken we de bedspiraal omhoog en hangen hem stevig en vast. Zo dit boomhutje is af. Terwijl ik bezig ben, weet ik dat er vele anderen zijn die hetzelfde doen. Er is een grondcrew bij elke klimmer, we zijn allen een helpende hand voor elkaar. In deze nacht hangen er plots een heel deel boomhutten in de bomen. Maar niet alleen de hutten zijn daar. Op de grond is er ook een groepje bezig aan een fort, een huis te bouwen. Ook zij maken zich veilig (maar 1 nacht is niet genoeg). De adrenaline blust zich langzaam uit en de vermoeidheid slaat toe. In de verte hoor ik de haan kraaien. Ik sluit mijn ogen en denk aan morgen. We willen nog veel doen. De nacht is goed verlopen en met een gerust gevoel zeg ik mijn kastanje slaapwel.

Geweldloze pracht Brugge 2002

Soepele matrakken betrommelen de camera van het geweten.

(een uitzending Federale flikken om niet licht te vergeten)

Radde eekhoorns vangen in een herfstschoon bos.

Punkkonijntjes uit pijpen jagen, 's morgens in de ochtendmist.

Laat de wet erop los:

zo'n verzet dient definitief geklist...

één vierde der goegemeente gromt heimelijk voldaan.

(één vierde vloekt schande en verontwaardigd spontaan).

Big Chief Maankunst slijmt en piept het even uit:

"non Duae lex sed dura lex" orakelt die last of the lost.

Laat de goedendag erop los:

't alternatief dient definitief ontbost...

**Hoogtewerkers, glatte advokaten grijpen beroepsmatig in 't rond
(Exkuzes en verwondering blijven plakken. In hun bloedserieuze mond.)
Geweldloze pracht blijkt makkelijk te breken.
De vloek van het bos dwarrelt langzaam omlaag.
Riposterend de dwingend- degoutante regel
van industrieel aanbod en kapitale vraag...**

**Edoch, om het proper én sierlijk in uw welvoeglijkheid te rammen, heren
(gezien o.a. uw Electrabel voorlopig oppermachtig blijft regeren),
willen wij - in vertaling - citeren
wat Miguel de Unamuno ooit vermocht te beweren:
"vous avez vaincu, messieurs, vous n' avez pas convaincu"...**

**Brugge 2002? Tevens: theateraal jaar met prestige stank.
En "die Stille" slaapt verder.
Als een kanten Sneeuwvitje.
Maar dan wel tamelijk mank.
A.E. Maretak, Lappersfort Poets Society**

Zaterdag 20/09/08

Goede morgen Sunshine. Wakker worden met zonnestrallen in je gezicht. Wat een prachtige vue zo hoog in een boom. Het ochtendconcert van de vogels klinkt als de mooiste muziek. Vrolijk zingend verwelkomen de vogels ons hier. Alsof ze blij zijn dat we hen komen beschermen. Nu beseft ik echt dat ik ook een stukje van het geheel ben. In harmonie met alles rondom mij voel ik me zo tot rust komen. Opgeladen, bruisend als het geritsel van de bladeren begin ik met m'n soulmates naarstig materiaal voor de boomhutten en het fort te sjouwen. Wel hard labeur, maar het geeft voldoening onze bezettersnederzetting te zien groeien. Twee ervaren klimmers leren mij samen met nog drie anderen hoe je veilig naar boven klimt en veilig terug afdaald. Na het eten volgt er nog een uitputtingslag. Elke balk lijkt zwaarder en zwaarder te gaan wegen. Toch geef ik het niet op en help ik nog wat bedspiralen vastknopen. Daarna begin ik wel serieus vermoeid te worden en val ik bijna in slaap. Het is genoeg geweest voor vandaag. Ik raap al mijn moed samen en begin in een boom te klimmen. Als ik bijna boven ben verspringt mijn touw even in de musketon. Volledig in paniek probeer ik vlug terug beneden te geraken tot ik beseft dat het veel verder is naar beneden dan naar boven. Dus klim ik toch vlug in mijn boom. Oef, het is gelukt. Nu nog in het bedspiraal zien te komen. Beneden zijn ze lustig aan het zingen, begeleid door een gitaar: 'Stand by tree'.

Herfst

**Als het bos van het Lappersfort verdwijnt,
laten de bomen in Vlaanderen
hun bladeren tegelijk
vallen.**

Bruges la morte

**Als het bos van het Lappersfort weg is,
kan de industrie in Vlaanderen
weer opgelucht
ademen.**

Zondag 21/09/08

Het moet wel heel vroeg zijn, want het is nog donker als ik wakker word door lawaai aan de straatkant van het bos. Een flits van paniek slaat door me heen. Ik denk: 'oei, ze zijn daar, ze komen ons halen, ze zetten alles vroegtijdig klaar.' Maar dan moet ik lachen als ik tot de conclusie kom dat het zondag is en dat de marktkramers zich aan het opstellen zijn voor de marktdag aan Ten Briele. Ik val terug in slaap richting herfstig dromenland. Veel te laat naar mijn goesting word ik wakker, al had ik de slaap nodig. De hele straat is in vervoering net zoals het bos. Het is een mooi tafereel. Ik zie een marktkramer die luidkeels reclame maakt; mensen zitten wat verderop in de bomen te werken aan de hutten en mijn vrienden delen flyers uit aan de marktbezoekers. Ze gaan met een open geest naar de mensen toe en vertellen hen waarom we dit GroenFront! axiekamp zijn opgestart. Sommigen luisteren graag, anderen moeten er niets van weten. Ieder heeft zijn visie, ieder heeft zijn wil. Maar de belangrijkste vraag is: " waar sta je het liefst op een zondagmorgen; langs een bos of langs een betonnen gebouwencomplex van kantoren, loodsen en parkings? " Als de zondagsmarkt ten einde loopt, doen we een ronde van de kraampjes en vragen achter etensrestjes. Groenten die niet meer verkoopbaar zijn en anders toch worden weggesmeten. We zijn heel dankbaar voor de groenten en de kaas die we meekrijgen. Het voelt goed te weten dat er vele mensen zijn die hun steun aan ons geven. Er zijn mensen die dekens komen brengen, mensen die vragen wat we nodig hebben; anderen die warm eten komen brengen. Een hart onder de riem. Dit is een teken dat we goed bezig zijn.. Solidariteit, ja solidariteit.

We blijven bezig, heen en weer sjouwen. Gezonde stress en een gezonde controle willen behouden. We willen aan de ene kant het bedreigde lapje bos open stellen, of blijven open houden voor de wandelaars die elke dag hun toer doen of voor mensen die een kijkje willen komen nemen naar een prachtig stukje natuur dat weg moet. Maar aan de andere kant willen we het bos ook gesloten houden om een aanval van de politie tegen te gaan. Tegen de macht van geld en wet, tegen het pure winstbejag om nog meer geld te winnen. Het maakt je triest en neerslachtig. Want wie zijn wij tegenover machtige geldbazen? Ja, we zijn een groep mensen met een duidelijke mening, en met liefde voor elkaar en ons bos. We geven de strijd niet op, want als we dat doen, dan gaan we blind met de stroming mee en dan is het te laat. Zuurstoftekort en mist op komst. Dan kijk je TV en word je meegezogen in een illusionaire wereld en vergeet je wie je bent. Je dooft uit en het kan je niets meer schelen. Dan dans je de dodenwals aan de rand van de afgrond.

Waar is, daar was

***Trek de pijl uit mijn hart, laat varen de ikpersoon
ontspan je hemelboog, treed mee buiten de oevers
we planten kikkerpoelwoorden op dodenakkers
onze zinnen wapperen in de wind voor dit kind
hoort het paard van Sinterklaas op haar vliegende fiets***

***De wind vertelt d'histoire van het Lappersfortbos
van lapje bos tot fort, aan d'overkant van 't vaartje
koning eik, prinses linde, trawanten van het mos
vechtend tegen hakbijl, pletwals, oprukkend beton
regendruppels als naalden en de stervende zon***

***Jonge bomen vervangen zomaar niet de oude reuzen – vossen zijn voortvluchtig en dassen hebben koude neuzen – wachtend op de bus waar de beuken (kruinen zo groot als 't wortelgestel) elkaar steunden
fopzwam ondergronds een kous maakte voor de boswilg***

Strijk een lucifer voor de populieren die hier tierden, voor de blauwe schicht van het ijsvogeltje (ook vogels kunnen high worden), voor de plooirokjes die hier zwierden en zoals het vuur het hout beklimt en sap dat uit de stam komt zweten: zeg dat het niet

waar is, het bladergeruis werd geen verkeersgeraas de gordel geen stalen long – levend hout, levend vuur van kist tot as: waar een toren stond, krast nog de kraai boomklevers op uitkijk waar de struikrovers klommen aan 't Zuidervaartje, aan d'overzijde van de brug

Peter Holvoet-Hanssen, Lappersfort Poets Society

Maandag 22/09/08

Vannacht droomde ik over regen. Ik word wakker gemaakt door G die iedereen komt optrommelen. En raar maar waar! Het begint te regenen. Alsof mijn onderbewustzijn één geworden is met de natuur en het bos. Zoals ze in sommige culturen geloven. Gelukkig komt er na regen terug zonneschijn en klaar het vlug terug op. Er zijn al veel mensen naar school en gaan werken; dus alle handen zijn welkom. We doen het voor het Lappersfortbos en alle andere 10.000 ha zonevreemd bos in Vlaanderen. Het kan toch niet zijn dat de laatste restjes natuur in Vlaanderen zomaar kunnen verwoest worden. Waar gaan we dan nog geuren, kleuren en geluiden vinden? Gaan de machines en het beton ons dan volledig verslinden? Gestresseerd leven en niets meer hebben om te aarden. Dat wil toch niemand aanvaarden. Wij houden als mensen van geuren en kleuren. En wat met onze oren? Daar is iedereen toch mee geboren? Vandaar dat we kunnen luisteren naar de noodkreet van het bos. Hierbij een oproep aan alle mensen van goede wil die 10.000 ha zonevreemd bos willen behouden. Help ons aub. om dit laatste lapje bedreigd Lappersfortbos op te kopen van de eigenaar Suez-Fabricom Gti. Dan kan dit geredde bos blijven leven en de wetgeving een nieuwe leidraad geven. Binnenkort lanceren we een voorstel om 35.000 vierkante meter Lappersfortbos te kopen. Als we 3.500 mensen vinden die elk 10 vierkante meter willen beschermen dan moet het ons lukken? Nu reeds kunnen mensen hun interesse aanmelden via www.ggf.be de Groene Gordel Front site van het netwerk van vrienden en vriendinnen van het Lappersfortbos. Wie meer info wil over de huidige bezetting kan eens langskomen of een kijkje nemen op www.groenfront.be de site van de bosbezitters. Wie durft met ons meedromen en geschiedenis schrijven als grondleggers van een nieuwe wereld?

Even

na al dat belegeren, verbrijzelen, vechten en slechten van wallen, tinnen en torens bevlagen met bloed

na dat gif op de pijlen, die kokende pek in de pannen de stormrammen, de hellebaarden, de donderbussen

***na al dat lijf aan lijf, man tegen man, te vuur en te zwaard
in het harnas, in het heetst van de strijd, totterdood***

***even tegen je schaduw aanleunen, de vraatzuchtige tijd
in zijn staart laten bijten, de zon in je kerker***

***haar licht laten schijnen, de wapenrok afleggen, het oor
buigen naar de wind zijn hilarisch verhaal***

***de bogen, de spieren ontspannen, even wapenstilstand
tot nader order, tot het tegendeel is bewezen***

Peter Theunynck, Lappersfort Poets Society

Dinsdag 23/09/08

We worden tijdig wakker gemaakt door de ochtendpermanentie. Hoedje af voor zij die vroeger opstaan dan de rest. Zij maken koffie voor het kamp en kijken na of er niet teveel spullen verdwaald in het bos liggen. Deze permanentie is nodig. Er zijn spionnen die al te graag informatie willen inwinnen om het ons lastig te kunnen maken. Ze spelen rolletjes en komen op elk onverwacht moment. Ja het is een kat en muis spel, er is geen ontkomen aan.

Ik glij omlaag uit de kastanje en ga naar de gezamenlijke plaats en bedien mezelf met een tas lekkere warme koffie. Ik bekijk met pretoogjes de net wakkere gezichten. Zoveel verschillende individuen die er toch samen wat van kunnen maken. Niet makkelijk voor iedereen, maar waar een wil is is een weg. Vandaag loop ik wat verloren. De dag heeft zijn plateau vol aanbiedingen. Misschien moet ik één iets van het plateau nemen ipv. tien dingen. De walk way. We helpen elkaar bij het spannen van een walk way. Deze walk way is niet evident, maar het lukt. Langzaam maar zeker veranderen de dingen in het bezette bos.. De mensen leren elkaar kennen en misschien hoe ze zijn in een groep? De pers laat zich ook kennen. Het is soms moeilijk met de pers om te gaan. Er zijn mensen als persspreker aangesteld. Ze doen het wonderwel, al heb je niet altijd zicht of controle op wat er uiteindelijk op papier komt te staan. Fotografen zijn soms stiekeme mensen en trekken graag foto's van wat we liever niet hebben. De pers is soms een moeilijke kwestie in een axiekamp, maar het is een middel om onze boodschap over te brengen naar de buitenwereld. Je hebt niet altijd de controle zelf in handen. Sommige bladen houden van het persoonlijke verhaal, de drijfveer van een individu. Maar bij ons gaat het om meer dan de politieke kwestie. We willen mensen wakker schudden en hen zeggen: "Hé, waarom laat je dit alles gebeuren, denk er eens over na."

Denk eens na over wat je nodig hebt en wat je kan missen. Kinderen zijn gelukkig bij het spelen in een bos, kampen bouwen en insecten observeren. Hier in het Lappersfortbos zijn geen auto's. Hier in het bos is er zuurstof en een levensenergie die je nergens anders vindt. Er is al veel te veel beton en er zijn nog zoveel lege en verlaten bedrijfsterrreinen. Waarom zou dit bos behouden dan onzin zijn?

Heren van het bos

***Wat zeg je, 3,5 ha kappen? Wie kappen?
Wat kappen? Waarom kappen?***

***Dat ze beginnen, die heren, met zichzelf te kappen.
Verdomd, er zijn kappers genoeg om ze te kappen.
Dat ze hun luizen kuisen, dat ze zich laten wassen,***

*friseren, golfkrullen, het kan ons niet schelen.
Maar bossen kappen. Wat zeg je, 3,5 ha bos kappen.
Je moet durven, de zee kap je toch ook niet.
De golven, wie kapt ze? De schuimkrullen
wie durft het aan?*

*Wat zeg je, 3,5 ha kappen? Hebben ze geen gekapt genoeg?
Dat ze zichzelf kappen, kappers kunnen ze vinden om elke hoek.
Maar laat ze mijn bos met rust, mijn bos verlangt rust, het is
een rustig bos. Laat het met rust zoals ik rust verlang.
Lang al naar bosrust verlang.*

*Roestige heren zijn het, zeg het, roestige heren zeggen we,
die onze bossen kappen om er onzin te poten, onzin
te planten: beton, beton, beton en nog eens beton.
Van beton zijn die heren, hersenen van beton
hebben die heren. Betonnen heren
zijn het. Ze hebben een gat van beton
en een pik van beton en een maag
van beton. Van breed beton zijn ze.
Kortom , Heren van Beton.*

*Maar wij zijn Heren van het Bos.
Hedwig Speliers, Lappersfort Poets Society*

Woensdag 24/09/08

Aaah, jeuk. Ik voel me voedsel voor het bos. Die Brugse muggen kunnen er weg mee. Maar ja, de vogeltjes moeten ook eten ! De kring is rond. Amaai wat heb ik weer lang geslapen, de zon is al over zijn hoogtepunt. Nu ja, dat mag ook wel na zo'n boomhutten bouwen marathon. Het leukste aspect van een boomhut vind ik toch veruit het naar beneden tapellen. Kriebels in mijn buik. Wat moeten die eekhoorns een lol hebben, zij hebben ook geen klimtouw nodig. Er lag er helaas ook eentje platgereden door een kamion langs de straatkant aan Ten Briele. Tijd voor een douche bij een buurtbewoner. Heerlijk dat warme water. Ik voel me terug kiplekker. Als ik terug in het bezetterskamp ben zijn ze aan het eten. Wat een luxe. Ik ben hier met mijn gat in de boter gevallen. Als kers op de taart is er ook nog akoestische muziek. De gitarist van dienst is terug lekker aan het spelen. Ik kan de verleiding echt niet weerstaan en dus zoek ik vlug een lepel en een potje om op te trommelen. Klets, klets, kling, klang ! Yeah ! Wow!

Donderdag 25/09/08

Elke ochtend is het heerlijk opstaan. Dat hoef ik niet meer te vertellen. Nog steeds geen specht gezien en toch zijn ze hoorbaar aanwezig. We hebben veel geluk met het weer. Ik glij naar beneden op weg naar de koffie en van de koffie op weg naar mijn accordeon, die daar voor even stond. De deuntjes zijn van korte duur want mijn hoofd begeeft zich op vele wegen. Ik ontdek de charmes van een goedgebouwd toilet, een compost WC. Door de deurkier zie ik zie ik een tafereel van een journalist die wil leren klimmen. We geven hem een klimgordel en een klimcursus. Ik volg niet verder hoe het voor hem is meegevallen en of de boomervaring goed is verlopen. Maar dat zal wel. Morgen is het vrijdag, bijna een week dat we hier dit stukje Lappersfortbos bezetten. Er kan binnenkort vanalles gebeuren. Net zoals vandaag of overal. Er gebeurt ook vanalles op onze werldebol, maar het meeste weten we niet.

We weten niet welke vrouw haar clitoris op dit moment wordt weggesneden met botte mesjes of welk kind sterft van de honger. Kan het je wat schelen beste lezer? Ja, maar wat kan je er aan doen? Misschien wel meer dan dat je zou denken? Ik klim een boom in om een bedspiraal recht te hangen. Ik klim zelf nog niet zo lang. Maar de rust en het zelfvertrouwen in een boom is ontzettend groot. Bomen zijn voor mij een thuis, maar ik woon er alleen maar in als het nodig is. Om zijn schoonheid te kunnen bewaren en behouden in volle aarde. Vanwaar de gedachte dat bedrijven en rijke mensen bomen kunnen bezitten? Het begint te schemeren en het kampvuur komt in de branding. De lieve mensen met warm eten zijn gearriveerd en gezamenlijk genieten we de maaltijd. We zetten ons bij dit vuurmoment in een kring en bespreken wat nodig is. De hogere macht wil ons met alle geweld uit dit stukje bedreigd bos jagen. Misschien morgenvroeg al. Ach, welke woorden moet ik er aan vuil maken? Kom op en sta recht en laat je stem horen. Geef ons en dit bedreigde Lappersfortbos je solidariteit. Kom op voor je rechten! Is dit een ideologie of een drang om voor te leven? Ik weet het niet. Maar ik kan niet omgaan met onrecht. Staan we er alleen voor in dit bezette bos of kunnen we met velen zijn? Vele groeten vanuit het bezette Lappersfortbos. Hopelijk staat alles er morgen nog...

Fabricom

***Staal heeft een plan. Het hamert zijn wil
waar dauw met bosgroen vergadert
en slaat zijn platte hand op tafel, een vlam
in de pan. Staal heeft een gezicht. Niet***

***te onderscheiden in het ochtendlicht.
Bestond staal in het wild, een jager dan
die, van zichzelf verzadigd, wel wat wil
met lood, maar liever alles voor hem uit***

***ziet vluchten dan zelf te kijken in starre
ogen, het gefield vel van een dierlijke dood.
Staal maakt ons koud. Begint ons aan te raken,
gaat over onze tong. Hoe staal dan***

***naar binnen gaat, zoekt naar ons vuur,
ook onze vlammen likt, onze as eet op de duur.
Dat staal zijn wij. Glanzend lonkt het graf.
Maar hier geworteld te zijn, niet van elkaar***

***te onderscheiden, bedrijven wij. Het is
onze natuur: nooit af.
Paul Demets, Lappersfort Poets Society***

Vrijdag 26/09

Het bos ontwaakt en ik word wakker. Ik staar wat uit mijn kastanjeboom en overloop de voorbije dagen. De wereld is hevig aanwezig en we zitten er middenin. Ik glij uit mijn boom richting koffie natuurlijk; zwart, goed sterk, zonder suiker, zonder melk. Ik zoek een stukje brood dat niet te oud is en besprenkel het met bosbessenconfituur. Mijn ochtendtaak is binnen. Ik spring de fiets op en ga om tabak voor de groep en koop de krant. Het Laatste Nieuws maakte een update van 1 week bosbezetting. Je kan er lezen wat we eten en waar we onze behoeften doen. Nu, ja, dat is bijzaak zeker? Misschien is het niet slecht ons mentaal voor te bereiden op de komende ontruiming, dat doen we al. Of voor een langere tijd van bosbezetting en betere

zelfvoorziening. De signalen die we krijgen zijn heel verward. Bezoekers komen langs, ze brengen hun sympathie en steun over. Het bos ligt in hun achtertuin. Ze brengen eten en warme dekens. Het is een mooie gebaar van warme solidariteit. Waarvoor dank. Mensen voelen zich niet langer alleen wanneer woorden en dromen daden van geweldloos verzet worden: directe actie. Mijn armspieren zijn kleine tennisballen aan het worden. Ik zou ze beter wat stretchen. Er moeten nog hutten gebouwd worden, walkways, barricades en een fort. We hebben veel materiaal nodig. Liefst krijgen we onze spullen ook terug als de hoogtewerkers & het lock on team komt en de boomzagen en de bijlen hun vernietigende werk gedaan hebben. Hopelijk niet. Anders zouden we hier niet zijn. Het GGF – de vrienden van het Lappersfortbos – schreef een open brief aan de Ministers Anciaux, Crevits, Keulen en Van Brempt. Benieuwd wat die over onze actie denken en of ze de noodkreet van het bos horen. Ik zoek materiaal bijeen en klim de boom in. Jullie kunnen nu allemaal met mij de boom in.

Zaterdag 27/09

Morgen is het zover. De 25 dagen nadat de bouwvergunning werd toegeleverd aan Suez-Fabricom Gti zijn dan verstreken. De spanning hangt in de lucht. Komt er een mogelijke ontruiming met kap in de moeder der zonevreemde bossen. Zijn de met bijlen zwaaiende politici zo meedogenloos om zo de komende week van het bos in te zetten? We bereiden ons voor met overleg op vuurmomenten en met alarm- en veiligheidsoefeningen. De weergoden blijven ons gunstig gezind. Bezoekers melden dat het mooi weer blijft tot maandagavond.

Zondag 28/09

Er hangt een dichte mist over het bos. Het is marktdag. Wat zal er opdoemen uit de mist: vriendelijke mensen uit de buurt of politie met relwagens en wapenstokken? Wij anticiperen en hebben *Cirque Del Mundo* en muzikanten van D' Onderhond naar het bos gebracht. Met muziek en vrede geloven we dat het echt mogelijk is om dit lapje Lappersfortbos redden. U kan ons helpen door de bevriende sites te bezoeken. Actie nieuwe bezetters vrijbos Lappersfort volg je op www.groenfront.be. De online petitie 'stop de oorlog tegen de zonevreemde bossen' vind je op www.ggf.be en je kan een on line protestbrief verzenden aan de Brugse burgevader via www.navanadi.com. Het bossennetwerk waarbinnen het Lappersfortbos groeit is www.vbv.be/netwerk. Als het noodlot morgen toch toeslaat kom dan zo vlug mogelijk naar de brug van Steenbrugge en naar het Lappersfort. De avond van de kapdag verzamelen we om 20 u op het Zand voor een grote protestbetoging. Voor de 10.000 andere ha bedreigd zonevreemd vlaams bos.

http://www.cultuurweb.be/CNETPortal/DetailOffer.aspx?id_event=5009986C-D79F-76AA-F8FBC846485DFA84&language=nl&locale=nl-NL Nu reeds dagelijks van zonsopgang tot zonsondergang kunt u in het beschermde deel van het Lappersfortbos wandelend gedichten lezen op de levende poëzieroute langs het Hugo Clauspad. Kom je ook eens op bezoek bij de bezetters?

